

ŠUŠKY SVINOVSKÉ ZUŠKY

OBČASNÍK ZÁKLADNÍ UMĚLECKÉ ŠKOLY V OSTRAVĚ-SVINOVĚ

Jaro 2010

zdarma

www.zussvinov.sweb.cz

Žáci výtvarného oboru televizními hvězdami

Od roku 2007 připravuje ostravské Centrum hudby, zábavy a tvorby pro děti a mládež televizní pořad pro děti od 5 do 9 let nazvaný Šikulové. Svým dětským divákům v něm představuje nenáročné výrobky s návodem i nápornými ukázkami a postupy při jejich zhotovení. Moderování se zhostili herci Divadla loutek v Ostravě Jana Zajacová (bývalá žačka naší školy) a Ivo Marták.

Ve druhé polovině roku přišla nabídka na občasnou spolupráci formou výroby rekvizit či výtvarných dílek. v následujícím roce se na televizních obrazovkách začínají příležitostně objevovat také naši žáci, kteří se spolu

s hlavními aktéry pouštějí do výroby rozličných výrobků nebo pokusů.

Zároveň se učitel výtvarného oboru naší školy Ondřej Langr stává externím rekvizitářem a výtvarným poradcem zmiňovaného pořadu. Děti mají mimořádnou možnost nahlédnout pod pokličku pravého televizního natáčení. Zjišťují, jak namáhavá a časově náročná je práce na jejich oblíbeném pořadu. Okukují televizní techniku, kamery a reflektory, ale také tým lidí, jenž se podílí na natáčení – mimo herce, režiséra a jeho asistentky také dramaturga, kameramany, zvukaře, osvětlovače, maskéry a celou řadu dalších; všichni pak dohromady vytvářejí atmosféru, která by na někoho mohla

působit až tísnivě, ale nutno říct, že naši šikulové se s touto výzvou poprali se ctí. Na své spolužáky před kamerou jsme z výtvarky vypravili dokonce exkurzi.

Koncem roku 2009 prosazuje nový dramaturg vizi, jak by tento dětský pořad měl napříště vypadat. Současně připravuje učitel výtvarného oboru nové kulisy a navrhuje variabilní pracovní stoly, které spolu s abstraktně pojatým pozadím vytvářejí scénu pro nové Šikuly. Tou zásadní změnou, jež by měla znamenat polidštění a výraznější přiblížení dětskému divákovi, je skupina dětí, která se bude pravidelně objevovat na televizních obrazovkách spolu s dosavadními moderátory. Pro všechny zúčastněné veliký závazek.

Je nasnadě odpověď, odkud že se podařilo České televizi zangažovat v poměrně krátkém čase tolik šikovných rukou?! Svinovská zuška se stala líhní malých herců-výtvarníků. Ti však byli pečlivě vybráni svým učitelem, přičemž mezi kritéria zdaleka nepatřila jen jistá elementární výtvarná zdatnost, ale také způsob komunikace, zejména mezi sebou, schopnost naslouchat druhým, pracovat samostatně i ve skupině, respektovat se navzájem. Děti našly ocenění za jejich dlouhodobě projevovaný dobrý přístup k práci ve výtvarném oboru.

Podle požadavků se sešly dvě různorodé skupinky žáků 2. až 6. třídy

ZŠ ve složení: Ondřej Szymik, Eva a Pavel Kubicovi, Vojtěch Voznička, Kateřina Kopecká, Tereza Pleštilová, Dušan Doležel, Šimon Komár, Vladimír Mikšaník, Petra Štefaníková, Alena Závadová, Hana Majdyšová, Dominika Němcová, Eliška Postavová a jediná přespólní Silvie Lévaová.

První natáčení proběhlo v druhé polovině ledna a byla to obrovská zkouška. Zcela nové podmínky znamenaly celou řadu technických problémů a jejich řešení značné časové nároky. Děti však všechny přítomné přesvědčily, že sázka na novou podobu pořadu se vyplatila a vzniká kolektivní dílo vyšší kvality. Patří jim nást obdiv.

Není to jen radost a nadšení, které provází natáčení v televizním studiu každých čtrnáct dní. Rodiče dětí si museli dobře promyslet, nakolik jejich ratolestem zatíží nová činnost mnohdy již bohatý týdenní program. Pro děti samotné je to zase životní zkušenost, že v životě není nic zadarmo a že projevením vůle a aktivního přístupu mohou dosáhnout zajímavých výsledků.

Ondřej Langr

<http://www.ceskatelevize.cz/program/sikulove.html>
fotky z natáčení: [http://picasaweb.google.cz/zussvinov](http://picasaweb.google.cz/zussvinov/NatacenimVCeskeTelevizi#skolni_webova_fotogalerie)

Významné výročí

Dne 22. 2. 2010 uplynulo dvěšřet let od narození básníka romantického klavíru Fryderyka Chopina.

Narodil se v Želazowé Wole u Varšavy v rodině francouzského emigranta a polské šlechtičny ze zchudlého šlechtického rodu.

V roce 1816 se Chopin začal učit hře na klavír u Čecha Vojtěcha Živného, který ho mimo jiné seznámil s klavírním dílem J. S. Bacha. Ve svých sedmi letech se Chopin pokoušel o své první skladby. Dále se věnuje studiu hudby a poté v roce 1830 opouští Polsko a vydává se do Vídně. Jeho umění, šarm, pronikavá inteligence a vybrané způsoby k němu poutaly pozornost společnosti. Poté se zúčastnil povstání proti carovi, za což mu hrozilo v Polsku vězení, a proto mu

sel emigrovat. Tak se v roce 1831 vydává do Paříže, kde působil jako učitel hudby pro zámožné žačky.

Často cestoval, rok pobyl s francouzskou spisovatelkou George Sandovou ve španělské Mallorce. Onemocněl tuberkulózou a jako devětatřicetiletý zemřel v Paříži 17. 10. 1849. Po jeho smrti bylo z těla vyňato srdce a ve stříbrné schránce převezeno do Polska.

Celé Chopinovo dílo je určeno klavíru. Svě umění uplatnil v preludiích, nokturnech a v klavírních koncertech. Ve svých mazurkách, poloncích a valčících využíval tanečních prvků polských lidových písní a tanců.

Skladby Chopina slyšíme i u žáků vyšších ročníků naší školy. Jeho Nocturno e-moll přednesla publiku na

loňském učitelském koncertu učitelka naší ZUŠ, paní Iva Žáková.

Děkujeme Mistrě Chopine, sláva vašemu umění, čest vaši památce.

Petra Kubenková

Hraje celá rodina

Určitě se v leckterém oku zatřpytila slza vzpomínkou na vlastní dětství, v němž se možná tyto věci stejně tak dobře dařily, a možná se nedařily vůbec – zabolel osten, který se zadřel a vytáhnout nelze.

Zněly flétnové soubory, sólový zpěv s doprovodem „žakovského klavíru“, zazněl zpěv s kytarou a přidal se celý sál, veselo bylo... A hrály také varhany, ujal se jich varhaník svinovského kostela, a nejen to, také zpíval – jde mu to velmi krásně, jako při mši. Paní učitelka Jekatěrina Garbová, moderátorka koncertu, nevynechala žádnou okolnost, již mohla zvýšit citovou hladinu příznivě napjaté atmosféry v sále.

Nebylo to akademické ani kamenné, bylo to spíš muzicírování, ale žádné diletantství, byla to krásná amatérská vystoupení se zapáleným srdcem. A my jsme rádi, že jsme ještě nezkostnatěli a umíme přijmout tezi, že naučit děti hrát není tak úplně naší prioritou, ale v kladném smyslu ovlivnit jejich nyníější i budoucí život, naučit je vytrvalosti,

pospolitosti, láске k hudbě a umění, naučit je radovat se z vlastní kreativity i z výkonosti druhých, naučit je vnímání a schopnost hudebního prožitku.

Koncert byl dosti dlouhý, ale nikdo se nenudil, všichni se náramně dobře bavili, a nejen to, tučným potleskem oceňovali odvalu i samotné výkony. Zdá se, že naše hosty nezdeptalo ani venkovní počasí, které se naladilo na úplně jinou strunu a s radostným dojetím nemělo nic společného.

Lydie Romanská

Jarní koncert

Ano, bylo po škole, šestnáctý březen a venku nic moc – a teď jed' k Sýkorovu mostu do Knihovny města Ostravy na koncert našich mladých talentů. Proč až tam? A proč vůbec takový koncert, nestačí školní koncerty v podkrovním sále naší školy?

Jela jsem a neprohloupila.

Devítiletý Adam Daniel se svou paní učitelkou Jekatěrínou Garbovou má nastudovaných čtrnáct skladeb, z nichž nejširší je Jarní večer od Ilji Hurníka a nejdrobnější několikakvaterinový Kočičí tanec od A. Mimrové. Na hodinový koncert to dalo spolu s krátkým vystoupením houslistky Lucie Vrbové a klavíristky Lucie Mužíkové, která se chystá na soutěž do Maďarska, včetně čtyřruční hry Terezy Bastlové a Vladimíra Uskova, kteří rovněž jako přípravu na soutěžní vystoupení bravurně přednesli Slovan-ský tanec č. 8 Antonína Dvořáka.

Adam se až nedělsky soustředil a „dal“ všechno, k čemu ho jeho paní učitelka vedla. Úhoz, dynamika, rytmus, fráze, hlavní myšlenky, také paměť... Sklidil velký potlesk a nakonec byl skoro zasypaný dárky, které mu během závěrečných projevů padaly z rukou. Hrál také na flétnu, aby si odpočinulo dlouho

zaměstnané ruce. A Lucie Mužíková mu ulehčila čtyřruční hrou se svou maminkou, bylo to milé a bezchybné.

Stojí zato vyzdvihnout čtyřruční hru Terezy a Vladka. Byli u hry půvabní nejen fyzicky, ale také zaujetím, pohybem, který propustoval celými jejich osobnostmi. Hlavní ze všeho byl zvuk a dynamika, které v naprosto technicky zvládnuté skladbě publikum ohromily. Však to tak Dvořák napsal a otevřeně křídlo přijalo. Tereza z této dvojice má ve čtyřruční hře své dobré zkušenosti. V soutěži Per quattro maní v Praze zrovna před rokem se svou kamarád-

kou Michaelou Macháčkovou ve čtyřruční klavírní hře zvítězila.

Prostředí Jarního koncertu bylo zcela jiné než ve škole, publikum rovněž, klavír jakbysmet. Takže – ano: má smysl zatahnout žáky až tam, má smysl spískat takový koncert. Pro soutěžící a pro ty, kteří se budou (možná) chystat na dráhu výkonných umělců, to má smysl naprosto nezastupitelný. Přestože se nikdo za děti zaručit nemůže, jsou učitelé, kteří donkichotsky půjžou za tímto cílem. A možná se jim to v žádném z žáků nesplní. Anebo ano, Jekatěrino?

Lydie Romanská

Dobrý den, varhanní oddělení

„Deš do varhan? Jó. A cvičils...?“ I takový rozhovor dvou žáků jsem někde zaslechla a věřte, potěšil mě. Po výborných pedagogických předchůdcích p. prof. Vladimíru Svatošovi a Marii Malinové jsem nastoupila v roce 2006 na místo učitelky varhan já „mladá krev“ – Petra Kubenková. Pojďte se podívat, jak si naše varhanní rodina vede.

Počtem jsme sice třídou malou, ale o to víc je nás slyšet, když začneme hrát. Zřídýť žádný významný koncert

naší ZUŠ by se neobešel bez mohutného a krásného zvuku varhan. Výuka probíhá na digitálních varhanách v koncertním sále naší školy.

Třídu navštěvuje pět žáků, kteří na sobě pilně pracují a poctivě cvičí. Proč toto zmiňuji? Protože věnovat se varhanám v každé roční době, i v zimě, chce hodně trpělivosti a hlavně teplé oblečení pro cvičení v chladných kostelích. Naše žáky můžete slyšet i při mších svatých, a to nejen ve Svinově, ale i v Ostravě-Po-

rubě, Ostravě-Třebovicích, Osravě-Plesné a dokonce i v Rudné pod Pradědem.

Neučíme se jen hrát krásné skladby a duchovní písně pro liturgické potřeby, ale i teorii o varhanách o varhanicích, jakým byl třeba J. S. Bach, poznáváme varhanní repertoár.

Nejdůležitější věci, které se ale učíme, jsou tolerance a zdravé mezilidské vztahy. Proto vás rádi uvítáme buď jako hosty, nebo jako nové členy naší rodiny.

Petra Kubenková

Občasník ZUŠ Ostrava-Svinov, vydává Základní umělecká škola Ostrava-Svinov, Bílovecká 1, 721 00 Ostrava
Zodpovědný vedoucí: PhDr. Lydie Romanská-Lidmilová, tel.: 596 966 506, 605 873 018, e-mail: zussvinov@post.cz
Autoři článků: Zaměstnanci školy. Použité fotografie – archiv ZUŠ.
Sazba a tisk: Repronis s.r.o., Teslova 873/2, 702 00 Ostrava-Prívov

Adéla Bochnířková, Helena Snášelová a Petra Kubenková

Naši žáci na Festivalu ZUŠ

Na podzim 2009 proběhl pod záštitou Sdružení ostravských základních uměleckých škol VIII. ročník festivalu, který je už tradičně přehlídkou nejlepších žáků ostravských ZUŠ. Jednotlivé koncerty jsou věnovány jak souborům a sólistům hudebních oborů, tak oborům tanečním i výtvarným a mají veřejnost upozornit na bohatou činnost a výsledky ZUŠ v našem okrese.

Festivalu se zúčastnilo také několik sólistů z naší školy a to na koncertech 4. 11. 2009 na slezskoostravské radnici a 18. 11. 2009 v Altánu v Třebovicích.

Koncert na Slezské Ostravě byl zaměřen hlavně na sólový zpěv – s několika klavírními a jedním akordeonovým vystoupením. Zúčastnili jsme se kvalitní varhanní hrou žáka naší školy Tomáše Sommera ze třídy p. uč. Petry Kubenkové, dále naší ZUŠ

reprezentovali dva žáci z klavírní třídy p. uč. Jekateriny Garbové – Adam Daniel a Tereza Bastlová – a žákyně sólového zpěvu p. uč. Romany Vitkové Barbora Čechová.

Druhý koncert sólistů a komorních her, kterého se naši žáci zúčastnili, proběhl v Třebovicích a byly na něm zastoupeny všechny hudební obory. Úroveň jednotlivých výkonů byla většinou velmi vysoká, sál byl zaplněn, což svědčilo o velkém zájmu veřejnosti o tuto již tradiční kulturní akci. Naši školu tady reprezentovali dva žáci p. uč. Jekateriny Garbové – Adam Daniel a Tereza Bastlová, kteří vystoupili s odlišným repertoárem než na slezskoostravské radnici. Výkony našich žáků na festivalu odpovídaly interpretační úrovni festivalu.

Iva Žáková

Soutěžili jsme v Maďarsku

Aktivity naší školy v rámci Visehradské skupiny evropských národů na úrovni základních uměleckých škol pokračují i v letošním školním roce. První ze dvou plánovaných akcí byla klavírní soutěž v maďarském Törökszentmiklós, které se kromě nás zúčastnilo patnáct škol včetně školy ze slovenské Detvy, polského Mielce a jedné základní umělecké školy srbské.

Soutěž probíhala ve dnech 25.–27. března a to v pěti kategoriích. Naše soutěžící, což byla Lucie Mužíková ze třídy paní učitelky Jekateriny Garbové, byla zařazena do I. kategorie dětí věku od července 1999 a mladších. Nastoupila prvního dne soutěže jako druhá v pořadí a následovalo ji dalších jedenáct vzorně připravených dětí. Soutěž sledovala vskutku mezinárodní porota, v níž zasedla koncertní klavíristka Fujii

Aki z Japonska, Nadedja Offroy z Francie, koncertní klavírista Grünwald Béla, profesorka klavírní hry z akademie v Debrecenu Bögös Bélané a předsedkyně poroty – erudovaná vysokoškolská pedagožka paní Ilona Lucz.

Vyhlášení výsledků se konalo až po uzavření páté kategorie soutěže, v sobotu ve 13.30 hod. Naše žákyně Lucie Mužíková zahrála svůj program bezchybně a s přehledem a byla oceněna porotou stříbrným pásmem, tj. druhým místem v její kategorii. Udělala rodičům, své učitelce i ředitelce školy, kteří se soutěže v Maďarsku zúčastnili, velkou radost. Patří jí poděkování za vzornou reprezentaci školy v zahraničí a její vyučující, paní učitelce Jekaterině Garbové, uznání za obětavou profesionální přípravu.

Lydie Romanská

Předvánoční koncert

Jako každý rok, tak i v prosinci 2009 se konal pod záštitou obecního úřadu v kostele Krista Krále v Ostravě-Svinově koncert našich žáků a učitelů k přivítání letošních Vánoc.

Koncert zahájil komorní sbor DaJŠ pod vedením Jiřího Šimáčka skladbami Stabat mater od G. B. Pergolesiho a Sound the trumpet Henryho Purcella za doprovodu ledné ze sboristek Ivy Manové; třetí byla píseň Johna Dowlanda Come again s doprovodem kytary (Pavel Marek), kde se sóla zhostila Renata Platošová.

Pak se kostel zaplnil dětmi z Opavičky; ty jako každý rok předvedly scénická adventní říkadla a mile nás uvedly do atmosféry Vánoc.

Krmaši, neboli flétnový soubor naší ZUŠ založený v minulém roce, nám zahráli známé koledy Nesem vám noviny, Veselé vánoční hody, Štěstí zdraví a tím nám dokázali, že i jednoduché koledy v úpravě pro flétny mohou znít zajímavě.

Dále se představil Zvonoklíček, pěvecký soubor nejmenších dětí. S velkým potěšením zazpíval tři koledy, českou, lašskou a slezskou za

Koncertní přehlídka bicích nástrojů

Dne 9. listopadu 2009 se uskutečnil již šestý ročník Koncertní přehlídky bicích nástrojů, který se každoročně koná na půdě ZUŠ Ostrava-Poruba.

Akce začala v roce 2004. Učitelé ZUŠ, kteří stáli u zrodu této přehlídky, se scházeli v ostravských divadelních orchestrech a povídali si o svých žácích, co pěkného hrají, co se ve výuce povedlo a co ne. Pak byl jen krůček k tomu, aby někdo navrhl zorganizovat koncert, na kterém by učitelé se svými žáky předvedli to nejlepší, co žáci umějí. Poprvé se sešlo „jen“ pět škol. Sál s odpovídajícím zázemím poskytla ZUŠ Ostrava-Poruba.

Druhý ročník znamenal velký zlom, protože při přípravě třetího ročníku se již sami začali hlásit účinkující se slovy, že slyšeli o dobré

akci pro bubeníky a chtěli by si na ní zahrát. Všichni zájemci si na ní také zahráli. Nyní je přehlídka akcí, na které již dva roky po sobě pravidelně vystupuje devět účinkujících ZUŠ, a to nejen z Ostravy, ale také z Havířova, Vratimova, Frýdku-Místku, Studénky, Kopřivnice a Opavy. Mile nás překvapilo, že se letos přihlásil i soubor bicích nástrojů z „klasické“ základní školy. A hráli skvěle! Délka koncertu se dnes již pohybuje okolo dvou a půl hodiny.

Loni jsme dostali poprvé grant od města Ostravy. Díky němu jsme mohli zaplatit dopravu účinkujícím ze vzdálenějších míst, mohli jsme zařídit lepší reklamu, mohli jsme si přehlídku nahrát a vydat DVD, které nám natočila profesionální firma.

Inaugurační předehrávka žáků 1. ročníku

Na naší ZUŠ pracují zainteresovaní učitelé, a proto pro své žáky organizují zajímavé aktivity a koncerty. Jednou z nich bezpochyby je Inaugurační předehrávka žáků 1. ročníku.

Pro každé dítě je nástup do hudební školy velkou životní událostí, a proto se náš učitelský sbor rozhodl každoročně pomoci prvňáčkům prožít tuto událost slavnostně ve společnosti nových kamarádů a svých učitelů. V letošním školním roce se tak stalo již potřetí; předehrávku připravila a uváděla Jekaterína Garbová a pamětní diplomy pro „novopcečené“ žáky zhotovil Ondřej Langr.

Ve školním roce 2009–2010 vstoupilo do prvního ročníku na obory hudební, výtvarný a taneční 48 chlapců a dívek. Inaugurační předehrávka žáků 1. ročníku hudebního oboru se uskutečnila 2. prosince 2009 v podkrovním sále školy.

Slavnostní událost zahájila žákyně 3. ročníku Lucie Mužíková, která zahrála na klavír Pochod od Jiřího Paudara.

Posluchači i učitelé pak srdečně vítali děti u příležitosti jejich prvního vystoupení a malí muzikanti na oplátku podarovali své posluchače zaujatým přednesem hudebních skladiček, které stačili od září pod vedením svých kantorů nastudovat. Hráli s opravdovým

nadšením a upřímnou radostí. Každému se dostalo zasluženého potlesku. Přítomní rodiče, prarodiče, sourozenci a příbuzní byli na ně právem pyšní.

Podle vzniklé tradice byli letošní prvňáčci vítáni nejlepšími žáky svinovské ZUŠ jako hosty slavnostního večera. Z oddělení bicích nástrojů vystoupil Zdeněk Kupka (uč. L. Korousová), z klavírního Tereza Bastlová (uč. J. Garbová), z dechového oddělení Karolína Brumovská (uč. J. Kračmer), na keyboard zahrál Šimon Greško (uč. J. Šimáček). V koncertním sále a v předsáli byla rozvěšena díla začínajících výtvarníků a také obrazy renomované žákyně výtvarného oboru Evy Purkyňové (uč. O. Langer).

Na závěr Inaugurační předehrávky dostal každý prvňáček pamětní diplom a také – jak bez toho – sladkost. Všichni, koncertující žáci, posluchači i učitelé, odcházeli po koncertě potěšeni.

Náš cíl, naučit děti chápat a milovat umění, byl nastartován. Snad se nám ho podaří splnit a děti budou schopny vyjádřit své city a myšlenky hudbou, barvami či tancem. To jim pomůže najít místo v životě. Přejeme jim, aby byly šťastné a uměly rozdávat štěstí lidem kolem sebe.

Jekaterína Garbová

Soustředění školního pěveckého sboru Cantabo

V roce 2009 se náš sbor zúčastnil pěveckého soustředění v Domě svatého Josefa ve Starých Hamrech. Zpívali jsme přes víkend od 6. do 8. 11. 2009. Doprovázel nás Ženský komorní sbor D. Lidmily vedený naší paní ředitelkou Lydií Romanskou Lidmilovou; s námi jela samozřejmě naše paní učitelka Petra Kubenková spolu s panem učitelem Jiřím Šimáčkem a jeho synkem Teodorkem.

Kromě toho, že jsme každý den několik hodin pilně cvičili skladby na vánoční koncert, užívali jsme si i okolní krajiny a zábavy. Večer, v den příjezdu, nám učitelé uspořádali Halloween. Ob-

lékli jsme se do různých masek, jako třeba čarodějnice, policajt, ženy Usámy bin Ládina atd. Masky jsme předváděli ženskému sboru a našim učitelům. Za krásné a nápadité převleky nás čekala sladká odměna. V sobotu jsme udělali menší procházku po okolí; bylo nádherné a krásný byl i historicky cenný dřevěný kostelík, který nám domácí paní ze sv. Josefa otevřela.

Já a moje kamarádka Anetka jsme uspořádaly pro všechny závěrečnou diskotéku. No prostě bylo to super jako každé naše soustředění.

Markéta Potyšová

Malého koledníčka v kostýmech jako v dobách dávno minulých.

Cantabo, sbor pod vedením Petry Kubenkové a za doprovodu p. uč. Jaromíra Kračmera, posílen o hlasy ŽKS DL, zazpíval dva sbory Spoj nás v jedno Pane a Všichni jsme jedno tělo.

Vystoupil také kytarový kvartet Pavla Marka s katalánskou písní La pastoreta.

Úplný závěr vydařeného koncertu patřil společnému zpěvu koledy Narodil se Kristus Pán za doprovodu varhan Petry Kubenkové; za světa svíček jsme se rozloučili a odešli do svých domovů se zážitkem, který nám tento koncert poskytl.

Pavel Marek

Že tato akce nemá dosah jen v Moravskoslezském kraji, bylo zřejmé loni, kdy se nám ohlásili kolegové se ZUŠ Příbram, kteří se o naší přehlídce dozvěděli a chtěli něco podobného zorganizovat i u nich.

A nakonec otázka proč to vše dělat? Copak nestačí pravidelné akce škol typu předehrávek, koncertů žáků k různým příležitostem, eventuálně pravidelně konané soutěže celostátního dosahu? Odpověď zní – nestačí! Setkávání bubeníků z Moravskoslezského kraje má svou neopakovatelnou atmosféru. Možnost zahrát si na tak velkém koncertu v podmínkách nesrovnatelných s běžnými akcemi ZUŠ je jedinečná. To, že nejsou dány žádné limity týkající se věku žáků, délky skladeb, obsazení a žánrů, umožňuje vidět a slyšet

kombinace nástrojů a mnohdy i úpravy skladeb, které není možné z mnoha důvodů zaznamenat jinde.

Na závěr se chci zmínit o letošních účinkujících. Zúčastnily se tyto školy: ZUŠ Ostrava-Svinov, Ostrava-Poruba, Ostrava-Vitkovice, Ostrava – Mariánské Hory, Ostrava-Hrabůvka, Studénka, Soukromá ZUŠ Studénka, Soukromá ZUŠ Kopřivnice, ZŠ Pastouřova Ostrava. A učitelé L. Korousová, T. Chmura, J. Kupčík, J. Tulej, P. Podraza, J. Šajtar, M. Hrček, J. Kováč a R. Šlachta se svými žáky.

P. S. Pokud si chcete udělat alespoň trochu obrázek o tom, jak to na přehlídce vypadá, navštivte stránku www.youtube.com/watch?v=bFd7qdoXnTA.

Petr Podraza
hlavní organizátor

Barbora Čechová

O soutěži Pražský pěvec

Ve dnech 6. až 8. listopadu proběhla pěvecká soutěž „Pražský pěvec“ v Praze, kde jsme my, Barbora Čechová (III. kategorie) a Lucie Mužíková (I. kategorie), reprezentovaly naši svinovskou „zušku.“ Soutěž se konala v malém sále provozní budovy Národního divadla. Lucka Mužíková si i přes velký počet soutěžících (převážně Pražanů) vyzpívala čestné uznání. V mé kategorii nebyla 1. a 3. cena vůbec udělena (porota uvedla jako důvod náročnost repertoáru), a tak

jsem si stejně jako Lucka odnesla čestné uznání. V porotě zasedl mimo jiné také čestný host Vlastimil Harapes.

O týden později jsme opět putovaly do Prahy, tentokrát na Malou Stranu, a to do Českého muzea hudby na koncert vítězů, kde zazněla Lucčina lidová píseň „Zpívá si pěnička“ a má árie „Rusalky.“ Na soutěži i na koncertě nás doprovázela skvělá korepetitorka, paní učitelka Jekaterína Garbová.

Barbora Čechová

Ještě jednou o Festivalu ZUŠ:

Opět jsme si zahráli na slezskoostravské radnici

Rozehráni, kontrola posledních detailů v sále naší školy a už vyrážíme do zasněžených ulic Ostravy. Mladí klavíristé Tereza Bastlová a Adam Daniel v doprovodu paní učitelky Jekateriny Garbové poctivě zahřívají ruce před chladným počasím. Další skupinkou byly zpěvačka Barbora Čechová a varhaník Tomáš Sommer v doprovodu paní učitelky Petry Kubenkové. A kam vlastně tak spěcháme? Je 4. listopadu a spěcháme na tradiční koncert při VIII. ročníku Festivalu základních uměleckých škol do slezskoostravské radnice.

Pořádání Festivalu ZUŠ se stalo pěknou tradicí, možností prezentace ZUŠ v rámci Ostravy a představení mladých talentů. Slyšeli jsme mnoho pěkných

výkonů pěveckých, klavírních, akordeonových nebo flétnového souboru. Koncert otevíral jediný varhaník letošního festivalu, Tomáš Sommer se skladbou Johanna Sebastiana Bacha – Preludium a fuga g-moll. Naši mladí klavíristé Tereza Bastlová a Adam Daniel dovolili posluchačům vniknout do části skladeb, kterými se úspěšně prezentovali na soutěži Pro Bohemia. A třešničkou na dortu byla krásná árie Wolfganga Amadea Mozarta v podání Barbory Čechové. Děkujeme všem žákům a učitelům za svědomitou přípravu a nadějné výkony.

Těšíme se na další koncerty v rámci Festivalu ostravských ZUŠ!

Petra Kubenková

Zvonoklíček s dirigentkou Lydií Romanskou

Zvonoklíček

Opavička

Mezinárodní klavírní soutěž Ilji Hurníka Pro Bohemia

V krásném inspirativním prostředí Janáčkovy konzervatoře a Gymnázia v Ostravě probíhá od roku 2000 klavírní soutěž pro žáky základních a středních uměleckých škol z České republiky a zahraničí, která se jako jediná u nás specializuje na český repertoár. Soutěž je dvoukolová, při čemž pro každou kategorii je v prvním (výběrovém) kole předepsaná jedna povinná skladba.

V prvním kole mají soutěžící hrát nejméně jednu skladbu (případně část cyklu) českého skladatele nebo skladatele s českým či slovenským původem narozeného v 17. a 18. století, ve druhém kole pak výběr z tvorby A. Dvořáka, Z. Fibicha, J. B. Foerstra, L. Janáčka,

B. Martinů, V. Nováka, B. Smetany či J. Suka, nebo výběr z tvorby ostatních českých a slovenských skladatelů žijících ve 20. a 21. století.

Letošní devátý ročník soutěže Pro Bohemia přinesl dvě novinky: 1. v jejím názvu se poprvé objevilo jméno jednoho z nejvýznamnějších soudobých českých skladatelů, dlouholetého předsedy soutěžní poroty, jehož skladby patřily k povinným, a slezského patriota Ilji Hurníka; 2. došlo k propojení této interpretační soutěže se soutěží skladatelskou, neboť jako povinné skladby pro první kolo byly ve všech kategoriích předepsány kompozice, které získaly ocenění v národní skladatelské soutěži žáků ZUŠ. V každé věkové kategorii

si mohli klavíristé vybrat jednu ze tří navrhovaných skladeb. Musím dodat, že dílka mladých autorů, z nichž se letos vybíraly povinné skladby, prošly laskavým hodnocením Ilji Hurníka.

Soutěž se koná ve dnech kolem státního svátku 28. října, což původní dramaturgický záměr ještě podtrhuje. Vyhlašovatelem prvních čtyř ročníků byla agentura Rubico, ale od pátého přebíralo organizaci Sdružení pro umění a výchovu Talent. Soutěž Pro Bohemia počítá se třemi věkovými kategoriemi (do 10, do 14 a do 17 let). Pravidelně se do ní přihlašuje kolem čtyřiceti kandidátů z celé republiky i zahraničí (prozatím Slovensko, Rusko, Srbsko, Černá Hora).

IX. ročník soutěže se uskutečnil 23. až 25. 10. 2009 na Janáčkově konzervatoři a Gymnázium v Ostravě sporotou,jižtvořili: Alena Vlasáková– předsedkyně, Ivan Gajan, Jan Jiraský, Hana Kundráťová, Věroslav Němec.

Naši ZUŠ letos na soutěži Pro Bohemia reprezentovali Adam Daniel a Tereza Bastlová. Adam hrál v 1. kategorii (rok narození 1999 a mladší), ve které se představilo deset soutěžících. Za povinnou skladbu si vybral Kočičí tanec od Anny Mímrové; v prvním kole také hrál 1. větu ze Sonáty A-dur od Josefa Myslivečka. V 2. kole měli posluchači možnost vyslechnout v podání Adama skladbu Jaro a mládí od Zdeňka Fibicha a tři skladby Ilji Hurníka z cyklu

První melodie: Jarní večer, Květinka a Rej skřítků.

Tereza Bastlová hrála v 2. kategorii (rok narození 1995 a později), ve které bylo představeno 10 soutěžících. Tereza si vybrala za povinnou skladbu Preludium od Anny Mikolajkové, kterému jsme daly „interpretační“ název Výlet do Paříže. Nebylo to naše pojmenování náhodné: před časem se slečna vrátila se zájezdu do Francie a vložila do hudby všechny city a dojmy z nových zážitků. Dále zahrála 1. větu ze Sonáty d-moll od Leopolda Koželuha, Scherzo e-moll od Zdeňka Fibicha a Letní sonátu od Ilji Hurníka ve třech větách.

Naši žáci prokázali na soutěži Pro Bohemia schopnost upřímně a při-

rozeně vyjadřovat hudbou své city a myšlenky. Ale především, Adam a Tereza si uskutečnili svůj sen zahrát oblíbenou českou hudbu na skvělém křídle a měli obrovskou radost ze svého vystoupení! Bohužel, ne vždy souhlasí rozhodnutí poroty s názory posluchačů a soutěžících. Adam Daniel dostal na soutěži Pro Bohemia čestné uznání a Tereza Bastlová diplom.

Gratulujeme našim klavíristům k vystoupení na soutěži a přejeme jim neutuchající radost z klavírní hry, hodně zdaru na koncertních a soutěžních vystoupeních a nekonečný potok čarokrásné hudby na jejich životní cestě!!!

Jekatěrina Garbová

Biskup F. V. Lobkowicz ve Svinově Rozsvěcování vánočního stromu

Houslový soubor při mši sv. sloužené biskupem F. V. Lobkowiczem

Setkání s paní starostkou

Druhého dne po ukončení vánočních prázdnin navštívila naši školu paní starostka Ing. Hana Hauptová, aby pozdravila zaměstnance školy na prahu nového kalendářního roku a poděkovala učitelům a jejich prostřednictvím i dětem za umělecké aktivity pro obec v roce 2009.

Připomněla především akce posledního měsíce roku, vystoupení při rozsvěcování vánočního stromu a tradiční předvánoční koncert ve svinovském kostele.

Po krátkém projevu a slavnostním připitku krátce pobesedovala s učiteli

Jedenadvacátého ledna zavítal do Svinova biskup Ostravsko-opavské diecéze F. V. Lobkowicz. Navštívil úřad našeho obvodu, základní školu, a to pracoviště na Bílovecké i na Rošického, a večer sloužil za asistence tří kněží ve svinovském kostele mši. Obřad doprovodil svým zpěvem komorní sbor DaJŠ pod vedením našeho učitele a sbormistra Jiřího Šimáčka a také houslový soubor, jehož vedoucí je paní učitelka Marcela Hájková.

Mohli jsme jen litovat, že se host pro časovou tíseň nedostal ani na chvilí do naší školy, přestože byla návštěva ohlášena a my jsme na ni byli připraveni.

Lydie Romanská

Je pozdní odpoledne, 30. listopad 2009, konec obyčejného pracovního dne. Pomalu se stmívá, začíná sněžit. S přibývajícím tmou se na náměstí před

kostelem Krista Krále ve Svinově začínají scházet skupinky dětí i dospělých. Něco se chystá a na něco se čeká... Docela příznačně – začíná přece advent, doba očekávání zázraku zrození!

Slavnostní rozsvěcování vánočního stromu na začátku adventu se ve Svinově stalo již tradicí. Nejinak tomu bylo na sklonku minulého roku. Všechny přítomné uvítala paní starostka Ing. Hana Hauptová a zanedlouho se již na zcela zaplněném prostranství před kostelem rozezněly zvuky říkadel a písniček dětí svinovských mateřských školek.

Následovalo vystoupení souborů základní umělecké školy. Nejdříve vystoupil dětský pěvecký sbor Cantabo pod vedením P. Kubenkové a zazpíval dvě rytmické písně – Spoj nás v jedno, Pane a Všichni jsme jedno tělo – za kytarového doprovodu Pavla Marka. Krásný text obou těchto písní pohladil na duši každého, kdo pozorně poslouchal. Tři lidové koledy přednesl v trojhlasém podání flétnový soubor Krmaši

J. Martinaka. Jemné, vyladěné zvuky zobcových fléten přenesly posluchače jako mávnutím kouzelného proutku do betlémské krajiny, naplněné pokojem a láskou. Z tohoto zasnění probudily všechny přítomné jásavé tóny houslí. Soubor Marcely Hájkové si k této příležitosti připravil anglickou vánoční píseň Deck the Hall a své vystoupení ukončil koledou Narodil se Kristus Pán.

Těsně před rozsvícením vánočního stromu oslovil slavnostně naladěné posluchače duchovní pastýř místního kostela ThDr. Jan Larisch a promluvil o smyslu adventu i Vánoc, o pravých hodnotách v životě člověka a potřebě lásky a porozumění mezi lidmi.

Slavnostní atmosféru dovršilo samotné rozsvícení letitého stříbrného smrku, jehož záře se za potlesku všech přihlížejících rozlila náměstím a provázela občany Svinova a všechny ostatní po celou vánoční dobu.

Marcela Hájková

Vánoční předehrávka

Dne 9. prosince 2009 se uskutečnila v naší ZUŠ Svinov tradiční prosincová předehrávka, která navodila atmosféru přicházejících Vánoc.

Úvodem zazněly koledy, které zahrál flétnový soubor Krmaši, během večera vystoupil i houslový soubor a kytarové kvarteto. Kromě koled jsme ale mohli slyšet i např. lidový tanec Kazačok, který si zahrála čtyřručně Blanka Nováková s maminkou nebo také Slovác ký tanec, který zazněl opět čtyřručně, tentokrát v podání dvou sourozenců, Jana a Filipa Vavery.

Mohli jsme si poslechnout i u nás neobvyklý nástroj xylofon, na který zahrál Zdeněk Kupka. Tento žák v lednu úspěšně vykonal talentovou i znalostní zkoušku na Janáčkově konzervatoři a gymnázium v Ostravě, kde nadále chce

rozvíjet svůj talent. Gratulujeme a přejeme v dalších studiích hodně úspěchu.

Dále jsme se mohli zaposlouchat do Menuetu od J. S. Bacha, který na klavír zahrála Apolena Komárová a potěšit se interpretací Valčíku v podání flétnisty Ondřeje Szymika.

Nedá se opomenout ani skladba Labuť, kterou na housle zahrála Eliška Brumovská, nebo klavírní Pochoď, s kterým vystoupila Lucie Mužíková, stejně jako Eliška Bachurová se skladbičkou O Vánocích. Celou předehrávku ukončily flétnové tóny Karoliny Brumovské, která přednesla Griegovu Solveiginu píseň.

Takto naladěni vánoční atmosférou jsme se rozešli do svých vanilkou a skořicí provoněných domovů.

Veronika Gergelová

Paní Hana Trtílková

Dospěláci ve výtvarce

Školní rok 2009–2010 se přehoupł do druhé půle a vysvědčení dostali i ti, kteří klasikou školní docházku mají dávno za sebou, tedy dospěláci z výtvarky.

Výtvarný podvečer, nechceme-li přímo říci „vyučování“, se měl stát především něčím, co by mělo frekventanty bavit, co by jim mělo ozvláštnit čas mezi maratonek práce v domácnosti a s dětmi, ukázat výrazové možnosti různých materiálů a výtvarných technik a rovněž potvrdit jejich schopnost zvládnout věci, o kterých se domnívali, že jim nepůjdou.

Lucie Otisková

V prvním pololetí pracovali převážně s hlinou (čajová konvice, postava z plátu a ztvárnění tváře), zabývali se kresbou podle skutečnosti, ale největší nadšení vyvolala vosková batika dělaná na rámu. Přes počáteční rozpaky nad neznámým způsobem práce v závěrečné fázi dostavily vynikající výsledky.

Do dalšího pololetí, kdy budeme pracovat např. na ručním či jinak výtvarně ztvárněném papíru, kdy se budeme věnovat grafice a pletení z perličky, přivítáme další zájemce o tvořivě strávený úterní podvečer.

Základní umělecká škola Ostrava – Svinov
Bílovecká 1, 721 00 Ostrava – Svinov

vyhlášíje

ZÁPIS

na školní rok 2010/2011

ve dnech 3. – 21. května 2010
pondělí – čtvrtek v době od 13 do 17 hodin.

Na školní rok 2010/2011 nabízíme tyto možnosti výuky:

- pro děti od 5 let: **sborový zpěv, přípravnou hudební výchovu, výtvarný obor a taneční obor,**
- pro děti od 7 let: **sólový zpěv, hru na klavír, keyboard, housle, kytaru, zobcovou flétnu,**
- pro děti od 10 let: **výuku hry na příčnou flétnu, lesní roh, klarinet, elektrickou kytaru, bicí nástroje, varhany, el. basovou kytaru**
- **přípravu ke studiu na středních a vysokých školách uměleckého směru a na pedagogických a filosofických fakultách.**

Výhody, které Vám v jiné ZUŠ neposkytnou:

- výuka v budově, kterou děti znají z dopoledního vyučování
- malé děti – žáky 1. třídy přivedeme sami z družiny ZŠ ve Svinově na hodiny skupinové výuky HN, tanečního a výtvarného oboru
- velmi nízký příspěvek na výuku v porovnání s ostatními ostravskými ZUŠ
- bezplatné studium sborového zpěvu pro žáky svinovských škol (MŠ, ZŠ a ZUŠ)
- výuka zobcové flény, klavíru a kytary bude probíhat i v budově MŠ Rošického
- možnost slev na školném

Zápis proběhne v budově ZUŠ v Ostravě – Svinově na Bílovecké ulici

(Škola proti kostelu – zastávka autobusu č. 37, 46, 64 – Svinov náměstí)

Další informace poskytneme na tel. 596 966 506, 605 873 018, informace najdete také na internetové adrese <http://zussvinov.sweb.cz>

OHLASY

Z dopisů:

Měla jsem krásnou příležitost účastnit se z dcerou natáčecího dne pořadu Šikulové v České televizi Ostrava. Ač bylo prostředí nové, spousta nových tváří i situací, bylo studio protnuto příjemnou atmosférou. Všichni přítomní členové štábu vyzářovali pohodu a přízeň k dětem i přes velké časové zpoždění při práci. Chvála jim. Z dětí číselna chut' dělat něco nového. Zkušenosti je z toho nepopsatelná a krásná. Určitě na tom má značný podíl i pan učitel Ondřej Langr, který je člověk na svém místě a naše děti vnímá jako rovnocenné partnery a ještě je naučí tolik nového. Asi proto nejen naše dcera chce být výtvarnicí.

Barbora Postavová

„A jak se tam vlastně Ondra do té televize dostane?“ nemohl pochopit malý Ráďa, sledující domluvu o odchodu a příchodu bráchy z natáčení v ČT. Vždyť ta „bedna“ je tak malá! A to ještě nemáme plochou obrazovku!! Že by přes ten drát, ze zásuvky?

Ale ne, je to mnohem jednodušší. Nebo složitější?

Nejdřív je třeba se v šatně převlíct “do montérek“ – některým už známého žlutého trička s nápisem Šikulové. Potom se jde do maskérny – učešat, nalakovat, nagelovat (po chvílce volného pohybu to vypadá, že by tento bod programu mohl být zrušen a nikdo by to vlastně nepoznal). A jde se na to, do studia. Tmavá místnost velikosti tělocvičny, u stropu visí spousta lamp, kolem je několik kamer, počítač, různé další přístroje. Taký mnoho lidí – kameramani, zvukaři, režisérka, moderátoři Jana s Ivmem, a hlavně – pevný bod – náš pan učitel Ondřej!

A čas běží – hodina, dvě, tři... ještě že jsme si vzali svačinku... Ale teď už je čas oběda a přichází i odpolední parta, bude muset počkat... A za chvíli budou čtyři odpoledne, snad už nebudeme končit? Nebojte, příště jen do oběda! A to ještě děti doma čeká dohnat dnešní školu. Nebudou zklamané, že z těch několika hodin bude jen dvacetiminutový pořad?

Můžete posoudit sami, od března každý čtvrtek. Ráďa bude koukat!

Marie Szymiková

Po příchodu do Šikulů jsem doma o sedmdesát procent více začala vyrábět papírové věci. Např.: Hřiště – klouzačka a panák, fotbalové hřiště pro koně, nástěnka na připichování papírků ve vzkazy, při její výrobě se šije, lepí, kreslí a stříhá.

Na natáčení se mi líbí všechno a nejvíce ze všeho se mi líbí výplata a naše tajná hra – Ulovme Iva!!!

Sylvia Léavayová (žákyně)

Naše svinovská ZUŠ je jako malá nezbedná chobotnička. Svými chapadly hýbá sem a tam, jednou je v kostele Krista Krále, jednou v kostele sv. Mikuláše a jednou dokonce v ostravském studiu České televize. Naše malá chobotnička si usmyslila, že si tam nějakou dobu prostě pobude, všechno si tam prohlédne a počká na to nejlepší.

...

Vezu ještě děti do školky a do školy. Cestou bereme do auta kamarádku Hanku. Hanku je pro nás jako pytlík smíchu. Trochu pookřejeme. Průjezdem přes ben-

zinku jsme dojeli auto s logem ČT. Snažím se ho držet s vidinou zaparkování před budovou televize.

Podářilo se, auto jede stále před námi. Přijíždíme k budově, zvedá se závo- ra. Troufale vjíždím v těsném závěsu. Parkujeme, vcházíme dovnitř, tam nás ale zmrazí pohledem pan vrátný. „Stojte na VIP místě. A vůbec....“.

Nesměle se omlouvám. „Doprovodím jen děti do studia a hned odjedu,“ do- dám na vysvětlenou. Vláda s Hankou mizí v útrobách chodeb. Doléhají ke mně hlasy ostatních dětí, slyším pana učitele a ostatní neznámé hlasy. Loučím se s dětmi, přeji jim hezký den a spěchám odjet z VIP místa.

Zuzana Mikšaníková

Dne 19. ledna 2010 jsme byli poprvé natáčet pořad Šikulové. Poprvé v novém studiu.

...

Dnes máme dost času na rozkoukání, protože studio není nové jen pro nás, ale také pro celý štáb. A tak je toto první natáčení ve znamení dlouhého čekání. Tré- ma z nás docela opadá a my se konečně dostáváme k tvoření úkolů pro náš první díl. Jde nám to pěkně od ruky, jen na síle hlasu bychom prý potřebovali přidat, ale my se časem rozmluvíme...

O přestávkách si zkoušíme, jak se pracuje s kamerou, a zaháníme hlad a žízeň. I když se to tentokrát opravdu protáhlo a na konci už jsme dost unavení, niko- ho neopustila dobrá nálada. Takže „...dnes máme dotočeno, odevzdejte trička a příště ahooy, Šikulové!“

Markéta Němcová (žákyně)

Oddělení bicích nástrojů v 1. pololetí školního roku 2009/2010

Bicí oddělení na naší škole je co do počtu žáků sice malé, ale o to více je slyšet a vidět. V prvním pololetí školního roku jej navštěvovalo pět žáků, z nichž tři úspěšně reprezentovali naši školu na Přehlídce bicích nástrojů ZUŠ, konané na ZUŠ J. Valčíka v Ostravě-Porubě 9. listopadu 2009. Naši žáci zde vystoupili s populárními sóly Ricka Lathama a Zdeněk Kupka navíc předvedl část svého programu, který si připravil k přijímacím zkouškám na Janáčkovu konzervatoř v Ostravě. Více se o Přehlídce bicích nástrojů dočtete v článku Petra Podrazy.

„Na ostro“ si Zdeněk Kupka svůj program (malý buben – J. Tuzar Etuda

č. 56, Osaděukova Etuda č. 3, Polymetrie 1/1 od Rostislava Mikešky; xylofon – The Entertainer od S. Joplina s klavírním doprovodem J. Garbové; tympány – Rukoklady od R. Mikešky; bicí souprava – Solo č. 5 od R. Lathama) zahrál 18. 1. 2010, čímž úspěšně prošel přijímacím řízením a od září roku 2010 bude studentem Janáčkovy konzervatoře v Ostravě. V druhém pololetí plánujeme kromě jiného třídní a školní předehrávku, kde se mimo sólových vystoupení našich bubeníků můžete těšit také na propojení bicích nástrojů s dechovými

Lenka Korousová

Hodno obdivu

Po mateřské dovolené se mezi nás v tomto školním roce vrátila Mgr. Lu-

cie Otisková. Kvůli odpolední pracovní době nevhodné pro maminky s dětmi si

Dne 17. února se v podkrovním sále ZUŠ ve Svinově uskutečnil jeden z netradičních koncertů. Nevystupo-

vali na něm žáci, ale až na výjimku jejich učitelé. Velmi pestrý a bohatý program byl ještě umocněn příjem-

vzala jen krátký pracovní úvazek a dostala na starost nejmenší děti a taktéž největší „studenty“, tedy dospělé, přičemž otevření výtvarného oboru pro dospělé je u nás tento rok novinkou. Nevidáme tedy Lucii ve škole příliš často, ale o to víc si všímáme jejího jména v tirážích nových knih, či o ní čteme v novinách jako o vystavující umělkyni.

Právě knihy, na nichž se dá pracovat doma, se z vedlejšího pracovního poměru dostaly do popředí Luciina zájmu. Za téměř desetileté působení v polygrafické oblasti má na svém kontě spoustu vydařených publikací (např. výpravné publikace pro město Studénku, Pustkovec, Ostravu-Jih, Frýdlant, návrhy obálek pro vydavatelství Filosofia, Montanex a další). Díky její zálibě ve všech výtvarných činnostech a schopnosti kreslit „rukou“, nejen computerem, oživuje zajímavými prv-

ky grafickou stránku knih (např. Nohavicův Songbook, knihu Barva uhlí či ilustrace ke knihám Karola Hollého a další). Také já jsem jí vděčná za nápadité řešení dvou z řady mých knih.

Za sebou má rovněž propagační materiály, ať už pro městský obvod Poruba, pro město Opavu (ty dokonce vyhrály v soutěži o nejhezčí opavské propagační materiály roku), či v současné době pro Beskydy a město Frýdek-Místek. Výtvarně řešila např. i webové stránky Základní umělecké školy v Ostravě-Pustkovic.

Měla jsem velkou radost, když jsem ji viděla na jevišti v klubu Atlantik s obrovskou kyticí, kterou jí za grafickou úpravu Songbooku podal feditel vydavatelství Montanex, pan Aleš Rett. Třebaže by se byla nejraději za květinami skryla, moc jí to vedle Jarka Nohavici slušelo.

Lydie Romanská

KONCERT UČITELŮ

ným a zajímavým průvodním slovem paní ředitelky Lydie Romanské Lidmilové.

V programu zazněly skladby barokních mistrů, díla z období romantismu a z 20. století. Duo zpěvaček Idy Gaidošové a Kristýny Káňové se věnovalo dvojzpěvům z pera Antonína Dvořáka. Zazněly dva z Moravských dvojzpěvů a tři z méně známých Ruských písní za klavírního doprovodu učitelky Ivy Žákové a Petry Kubenkové, ta v průběhu koncertu vystoupila ještě s varhanní skladbou Louise Nicolase Clerambaulta.

Velký úspěch sklídilo kytarové duo Pavel Marek a Luboš Erneker, oba učitelé ZUŠ, pan Erneker ze školy v Hlučíně. Věnovali se postupně čtyřem skladbám španělských mis-

trů, jejichž život a dílo ozvláštněno zajímavostmi přiblížila moderátorka koncertu.

Mezi účinkujícími byli také žáci. Barbora Čechová, žákyně z pěvecké třídy Romany Vítkové zazpívala árii „S'altro che lacrime“ od W. A. Mozarta s klavírním doprovodem paní učitelky Jekatěryny Garbové. Mezi hosty z řad žáků zazpívala také Monika Foltýnová. Za klavírního doprovodu pana učitele Jaromíra Kračmery a pana Vladimíra Galuska, jenž hrál na bicí a bonga, zazněly netradiční písně „Já pláču“ z dílny autorů Best, Watson a Jiří Suchý a ve druhém vstupu to byly písně „Here comes the sun“ od George Harrisona a „Hallelujah“ od Leonarda Cohana v úpravě Jaromíra Kračmery a Moniky Foltýnové.

Znovuobjevení

V lednu se mi do ruky dostala kniha Slovo jako zrno o „zapomenutém“ básníkovi, literárním kritikovi a publicistovi Bohumilu Pavlokoví. Publikace mě zaujala i proto, že se jedná o hluboce duchovního autora z ostravského regionu. O znovuobjevení se perem a srdcem zasloužila další básnička ostravského regionu, Lydie Romanská.

A kdo to vlastně Bohumil Pavlok byl? Narodil se roku 1922 v Řepištích jako čtrnácté dítě Františka Pavloka. Protože byl tatínek velmi důležitou osobností pro rozvoj kraje, o rodinu a chod statku se často starala maminka Jana. Byli to rodiče milující, s duší citlivou a srdcem nasměrovaným k Bohu. Není divu, že se Bohumil po gymnaziálních studiích na místeckém reálném gymnáziu rozhodl pro studium teologie. V průběhu studií se setkával a spolupracoval se spoustou významných literárních osobností. Začínal

tvorit a publikovat podle svých vzorů – K. H. Máchy nebo A. Sovy pod pečlivým dohledem svého učitele dr. Jana Strakoše v časopise Jitro. Psal také pro katolický časopis Akord, který tehdy vedl Jan Zahradníček. V kontaktu byl i s ostatními autory katolické moderny, např. s Janem Čepem, Jakubem Demlem nebo Josefem Suchým. Tvořit nepřestal ani po odchodu z teologické fakulty a sňatku se slečnou Blaženou Konečnou. Nastoupil na studia na brněnské filozofické fakultě, kde později pedagogicky působil.

Po nástupu komunistů Pavlok Brno opouští a vrací se do Řepišť, kde pracuje v různých i méně populárních funkcích. Veškerou svoji tvorbu pečlivě uchovával, případně v neoficiálních tiscích pro úzký okruh známých a přátel publikoval. Ke své duchovně orientované tvorbě se mohl veřejně přihlásit až po revoluci v roce 1989.

Zemřel 16. ledna 2002. Děkujeme, básníku Bohumile Pavloku!

„Do duší nám vešla láska jako rosa do okvětí, jako poupě na keř růže, ptáče na poupěti.

Jen ať kvete, jen ať voní, růži pták ať zpívá: od kostela slavné zvony, shůry Bůh se dívá.“

Ze sbírky Bodlák i laskavec: Svatební (1946)

Petra Kubenková

Prestože počet posluchačů byl komorní, v průběhu koncertu vládla velmi příjemná atmosféra prosycená snahou hudební-

ků o co nejlepší hudební zážitek věnovaný zasvěcené skupině posluchačů.

Ida Gaidošová a Kristýna Káňová

PORTRÉT

„Každé dítě má právo na barevný a láskyplný svět!“

Ondřej Langr (*1979)

První Ondřejova vzpomínka na Základní uměleckou školu ve Svinově není profesní, ale žákovská. Přihlásil se coby mladík objevující své pěvecké schopnosti na hodiny zpěvu k paní učitelce Izabele Stojanové. Kdo tehdy tušil, že za pár let bude „chodit do práce“ do vedlejší třídy?!

Vše začalo v roce 2004, kdy po krátkém působení na střední umělecké škole v Opavě a na základní škole v Ostravě konečně zakotvil a nastoupil na naši školu jako učitel výtvarného oboru.

S výtvarným uměním se setkával po celý dosavadní život – od pěti let navštěvoval lidovou školu umění, pozdější základní uměleckou školu, kde devět let směřoval ke svému cíli – umprumce. Přijetí na Střední uměleckopřmyslovou školu v Uherském Hradišti bylo pro něho významným životním podnětem; na této prestižní škole studoval tvorbu hraček a dekorativních předmětů.

Následovalo studium na Pedagogické fakultě Ostravské univerzity, obor učitelství výtvarné výchovy a výtvarné tvorby pro střední školy v ateliéru intermedialních forem. Ve své diplomové práci se zabýval oblastmi umění jako je

social art, environment, akční umění. Práce byla kladně hodnocena a nominována na cenu Start point pro nejlepšího absolventa českých vysokých výtvarných škol (viz. Krejčová, M. Start point, Ateliér, č. 21, 2003, www.gkk.cz/startpoint). Na počátku letošního roku byl osloven, aby svoji práci prezentoval spolu s dalšími výtvarníky v Galerii Emila Filly v Ústí nad Labem.

„Před pár lety jsem vystavoval v Základní umělecké škole Bedřicha Smetany v Karvině; právě tam, kde jsem přestal chtít být v dospělosti cukrářem a rozhodl se, v pěti letech, být malířem. Samostatná výstava nesla název „Vedlejší vchod“. Často se mi totiž honila hlavou myšlenka, jestli jsem kdysi, coby pětiletý žák výtvarného oboru, nevstoupil do vedlejších dveří – místo do dveří oboru hudebního. Ne že bych to nezkoušel. Vždy jsem byl paličaté dítě, ale tehdy jsem si přinesl z kratičké návštěvy hudební třídy dětskou křivdu a dveře zabouchl. Po letech mi došlo, jak snadno dokáže pedagog jediným nesprávným rozhodnutím ovlivnit mladičkého člověka na dlouhý čas. Cenná zkušenost

pro budoucího učitele! Přírodě ovšem neporučíte...“

Na univerzitě Ondřej objevil svou lásku ke zpěvu – nejdříve ve vysokéškém pěveckém sboru prof. Lumíra Pivovarského, později při studiu na Institutu pro umělecká studia v oboru sólový zpěv u doc. Drahomíry Mičkové – to však pro velké pracovní vytížení nedokončil.

Až na roční působení na Střední odborné škole umělecké a gymnáziu u spolupráci s Českou televizí zůstává věrný svému pracovišti, které, jak říká, „mne tak vlídně přijalo a jež skýtá nemalý potenciál pro svůj další rozvoj a růst.“

Mezi jeho zájmy vedle výtvarného umění a hudby patří nejrůznější sportovní aktivity, v současnosti především badminton, lyžování, vysokohorská turistika, ale také vodáctví. Rád cestuje, zatím nejbarevnější cestu prý zažil v Mexiku, a poznává osobné skvosty umělecké, historické i přírodní. Okrajově se zabývá grafickým designem. „Za svůj největší počín považuji příspěvek k zajištění budoucí generace žáků nejen uměleckých škol – doma mám dvouletého syna, který

v dohledné době dostane sourozence“, přiznává.

Ondřej Langr se na naší škole angažuje nejen jako učitel, tráví mnoho hodin na setkáních vedoucích a budoucích vedoucích pracovníků základních uměleckých škol a externím studiem se připravuje na roli koordinátora tvorby nového Školního vzdělávacího programu pro naši školu.

V poslední době šířeji rozvinul svou spolupráci s Českou televizí; podílí se na dětském pořadu Šikulové, vytvořil nové kulisy, je výtvarným poradcem tvůrců pořadu a také ovlivnil herecké obsazení – v loňském roce příležitostně, v tom letošním již pravidelně v pořadu účinkují naši žáci. (Zde dlužno podotknout, že jedním z moderátorů je bývalá žákyně naší školy, dnes už herečka Divadla loutek Ostrava Jana Zajacová.)

Je potěšitelné, že Ondřej při vši zaměstnanosti věnuje největší péči svým žákům. Poznáváme to na chodbách školy, kde visí působivá dětská díla, při obsazování výtvarných přehlídek a soutěží nebo při individuální práci s uchazeči o vyšší umělecké vzdělání.

K završení medailonu patří i poznámka, že má Ondřej velkou trpělivost, že je usměvavý laskavý a citlivý k dětem a že dovede s profesionalitou pedagoga jednat i s jejich rodiči.

Lydie Romanská

POSLEDNÍ SLOVO – Přímá cesta k cíli

Kolika z nás se to podaří, vybrat si svůj cíl a najít prostředky, které ho pomohou realizovat? Už těžké je samotný cíl objevit! Těžké je stabilizovat ho, aby se cesta přece jen časem neklíkčila a vedla přímo k němu.

Blaze tomu, kdo ví, co chce, kdo může postupnými kroky své sny naplnit. Blaze tomu, kdo najde blízko sebe člověka, který ho naladí, zapálí pro danou věc

a dokonce ji pomůže realizovat. Bývají to většinou učitelé, kteří ukazují cestu. Třeba hezká a s krásnou dikcí mluvící profesorka češtiny nebo svalnatý tělocvikař, pro něhož výmík je hračkou a umí přesvědčit své fyzicky talentované studenty o tom, že hračkou je i pro ně. Nebo je to učitel hudební výchovy, který putavě vykládá o lásce Bedřicha Smetany ke krásné Kateřině Kolářové...

Nebo je to štilhlounká rusovlasá kouzelnice u bicích nástrojů Lenka Korousová, která přesvědčila Zdenka Kupku, žáka naší školy, že buben je nejdokonalejší hudební nástroj, na jaký lze hrát. Udělal pro to hraní, co mohl. Navštěvoval pilně i hudební teorii, a přestože je buben nástroj relativně nemelodický, cvičil se v určování intervalů, v rozlišování tónů v akordu,

zapisoval melodické diktáty... A bylo mu to k dobrému. V lednu 2010 udělal talentové zkoušky, byl přijat na Janáčkovu konzervatoř a Gymnázium v Ostravě a přímá cesta k cíli je tu. A ten cíl? Určitě půjde ve stopách své půvabné učitelky až na stupínky filharmonie...

Náš učitel výtvarného oboru, Ondřej Langr, zapalovat také umí, má k tomu fyzické, pedagogické i odborné před-

poklady. Tak se mu podařilo podpořit mladého člověka v jeho snu – dostat se ke studiu architektury. Proto jsme na podzim vidali vytáhlého mladíka poseďovat po chodbách, zachycovat rudkou, tužkou či uhlem vertikály stěn, průniky v prostoru schodiště, průsečky linií... Kreslil a konzultoval s trpělivým kantorem výtvarky... Dnes už je Jiří Mika studentem přijatým pro akademický rok

2010/2011 na prestižní vysokou školu, jakou je architektura v Praze.

Komu se podaří získat možnost tak přímé cesty ke svému, a dalo by se říci atraktivnímu cíli... Zdeněk a Jiří dostali prostřednictvím studia na naší škole šanci, mají to štěstí... Štěstí? Co udělají se svým štěstím? Dál už musí sami... Uvidíme...

Lydie Romanská